

[J. M. Pedersen.]

Jeg kan ikke rigtig forstå det; for så kan vi da være sikre på, at statens udgifter bliver ganske betydeligt større. Og hvordan løser man i grunden en sådan opgave? Jeg har godt lagt mærke til, at der i de fleste af de love, vi laver herinde, står, at „denne lov gælder ikke for Grønland“. Skal vi så lave en lov om byorkestre, hvori der står: denne lov gælder kun for Århus, Ålborg og Odense, men ikke for den øvrige del af landet? Jeg kan dårlig tænke mig, at vi skal lave en sådan lov, og hvis vi ikke skal det, kan jeg ikke indse andet, end at orkestre i en række andre byer også vil komme og have tilskud ifølge loven, og så tror jeg nok, vi kan komme godt langt ud i uføret, for der er næppe en by her i Danmark, der ikke har et par stykker, der kan trutte i hornet, og som ikke er berettiget til at sige, at vi bør også have tilskud til vort orkester. Så er det først, det kan blive dyrt. Det kan da vist ikke være alvor, at man vil have dette gennemført.

Mit parti kan altså ikke tiltræde stats-tilskuddet til byorkestrene i Århus, Ålborg og Odense og må undlade at stemme om det stillede forslag. (*Afbrydelse.*) Ja, det er så ligetil. Vi vil ikke være med til at bevilge beløbene. Det var den samme stilling, vi tog i fjor.

Ændringsforslag nr. 424 vil jeg anbefale at man stemmer for.

Ændringsforslagene nr. 428 og 441 vil jeg anbefale at stemme imod.

Ændringsforslag nr. 441 er der også, synes jeg, noget mærkeligt ved. Det er dog en mærkelig stilling, de borgerlige partier tager i denne sag. Jeg vil gerne spørge: hvad var begrundelsen for at købe en byggegrundovre i Washington til ca. 700 000 kr. i 1952? Hvorfor købte man den grund? Var det ikke, fordi der skulle bygges en ambassadeejendom på den? Og hvis det er tilfældet, forstår jeg ikke, hvorfor de 2 partier ikke vil være med til at stemme for det; det kan da ikke være for, som det er blevet sagt af et par medlemmer, at der sker jo ikke så meget ved det, for grunden stiger derovre, vi kan sælge den igen og tjene penge på den; der er sikkert slet ikke noget i vejen for, at vi kan komme godt fra det økonomisk. Det er i og for sig interessant at lægge mærke til, at de borgerlige partier,

som dengang købte grunden, har opdaget, at der er noget, der hedder grundværdistigning i Washington, at der er noget, der hedder grundspekulation: der sker ikke noget ved det, for vi kan tjene penge på det. Men så er spørgsmålet, om skatteyderne i Danmark vil sige, at I skal bruge vore penge til at drive grundspekulation med i Washington. Jeg synes, det er et lidt mærkeligt standpunkt at tage. Jeg forstår det ikke rigtig; der må da vist være lidt taktisk spil med i det.

Ændringsforslag nr. 503 vil jeg anbefale at man stemmer for.

Finansministeren (Kampmann): Fra min side skal kun lyde tak, fordi finansudvalget i så stor fordragelighed har kunnet enes om godt 500 ændringsforslag til finanslovsforslaget for finansåret 1959-60.

Der er nu allerede sagt så meget om de ændringsforslag, man ikke har kunnet enes om, at det ikke er nødvendigt for mig at føje meget til. Dog må jeg give en lille kommentar til den udtalelse, der kom fra finansudvalgets formand. I og for sig er jeg ked af det, for vi er kun uenige én gang om året, resten af året plejer vi at være enige. Hver gang finansudvalgets formand tager ordet her, er jeg nødt til at komme med en kommentar. Formanden mente, at de ændringsforslag, som var stillet af mindretallet, ville medføre besparelser på henimod 70 mill. kr. Det er ikke ganske korrekt, idet ændringsforslag nr. 503 vedrører en statsgaranti på 50 mill. kr.; der er altså ikke tale om en udgift, og derfor skal dette beløb ikke lægges sammen med de andre. Tilbage bliver kun ca. 20 mill. kr. — jeg skal ikke fortsætte ret længe — men af de 20 mill. kr. ønsker formanden ikke at stemme for de 6, og så er der ikke så meget tilovers.

I øvrigt er det glædeligt, at de ændringsforslag, der her er stillet til finanslovsforslaget, medfører en merindtægt på ca. 40 mill. kr., hvorefter overskuddet på finanslovsforslaget, hvis det vedtages med disse ændringsforslag, kommer til at ligge omkring 450 mill. kr. Selv om det er noget mindre end for indeværende finansår, er det dog altså en stigning i forhold til det forslag, der blev fremsat her i slutningen af november.

Endelig skal jeg anbefale tinget at stemme imod de af det kommunistiske parti stillede